

17.07.03

(ולבסוף נכון) 35b → (שלח לך אנשים) 34b

1. שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: במדבר יג, ב

2. ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: דברים א, כג

3. ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ונחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: דברים א, כב

4. וחקרה חקנה ובושה חממה כי מלך ה' צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: ישעיהו כד, כג

5. ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן ופסי: במדבר יג, ד, יג, יד

6. ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ולידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: במדבר יג, כב

7. אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון והושע: במדבר יג, טז

8. ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו ומלא אחר ויהביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: במדבר יד, כד

9. וביני חם פוש ומצרים ופוט וקנען: בראשית י, ו

10. וישא לוט את עיניו וירא את כל כפר הירדן כי כלה משקה לפני שחת ה' את סדם ואת עמרה כגן ה' כנאץ מצרים באכה צער: בראשית יג, י

11. כי היו בצען שריו ומלאכיו חנם יגיעו: ישעיהו ל, ד

12. ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון: שמואל ב טו, ז

13. וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל... במדבר יג, כה-כו

14. ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: במדבר יג, כז

15. והס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: במדבר יג, ל

16. והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: במדבר יג, לא

17. ויצאיו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: במדבר יג, לב

18. ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: במדבר יג, לג

19. ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויכפו העם בלילה ההוא: במדבר יד, א

20. ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד ה' נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: במדבר יד, י

21. ומתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני ה': במדבר יד, יז

22. ויהי כעלות הכהנים נשאי ארון ברית ה' מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו: יהושע ד, יח

23. ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון ה' והכהנים לפני העם: יהושע ד, יא

24. ויבאו עד גרן פידן וישלח עזא את דו לאחז את הארון כי שמטו הבקר: דברי הימים א יג, ט

25. ויחר אף ה' בעזה ויבהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: שמואל ב ו, ז

26. ויחר לידו על אשר פרץ ה' פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרוץ עזה עד היום הזה: שמואל ב ו, ח

27. זמרות היו לי חסיד בבית מגורי: תהלים קיט, נד

28. התעורף עיניך בו ואינינו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף יעוף השמים: משלי כג, ה

29. ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: במדבר ז, ט

30. ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון ה' ויך בעם שבעים איש חמשים אף איש ויתאבלו העם כי הכה ה' בעם מכה גדולה: שמואל א ו, יט

31. ויהי כי צעדו נשאי ארון ה' ששה צעדים ויזבח שור ומריא: שמואל ב ו, יג

32. ויהי בעזר האלהים את הלזים נשאי ארון ברית ה' ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: דברי הימים א טו, כו

33. ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: שמואל ב ו, יו

- I Homiletic interpretation of the story of the scouts (ג במדבר and א דברים) – vv. 1-21
 - a Tangential homily: praise of city of חברון – vv. 9-12
- II Resumption of description of crossing the ירדן – vv. 22-23
- III Extended interpretation and harmonization of the 2 accounts (ספר שמואל vs. דברי הימים) of the tragedy of עוזא (vv. 24-33)